

D79F13282F0FE6EDCE3356D4D6BA736265C4F97C

identyfikator /8

UCHWAŁA NR.....

Rady Miasta Chełm

z dnia

**w sprawie nadania nazw ulicom w granicach
administracyjnych miasta Chełm na osiedlu Rejowiecka**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 poz. 506 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1 . Nadaje się następujące nazwy ulicom, położonym w granicach administracyjnych miasta Chełm na terenie osiedla Rejowiecka:

- 1) ul. Wisławy Szymborskiej,
- 2) ul. Czesława Miłosza,
- 3) ul. Leopolda Staffa.

§ 2 . Usytuowanie ulic wymienionych w § 1 uwidocznione jest na załączniku graficznym, stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 3 . Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Chełm.

§ 4 . Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

Dyrektor Departamentu

inż. Radosław Winiuk

RADCA PRAWNY
Chełm
Piotr Nowakowski

UCHWAŁA NR..... Rady Miasta Chełm w sprawie nadania nazw ulicom w granicach administracyjnych miasta Chełm na osiedlu Rejowiecka

Strona 1 z 1

Kierownik

inż. Renata Cieplowicz

ZAŁĄCZNIK DO UCHWAŁY NR
RADY MIASTA CHEŁM Z DNIA

RADCA PRAWNY
[Signature]
Piotr Kozłowski
Dyrektor Departamentu
inż. Radosław Wnuk

Kierownik
[Signature]
inż. Renata Ciopłowicz

Uzasadnienie

Zgodnie z art 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, podejmowanie uchwał w sprawie nazw ulic, placów publicznych lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, należy do wyłącznej właściwości rady gminy.

Ustalenie nowych nazw ulic, będących przedmiotem niniejszej uchwały wiąże się z potrzebą zapewnienia prawidłowej i czytelnej numeracji porządkowej, położonych w ich sąsiedztwie nieruchomości przeznaczonych pod zabudowę, zgodnie z zasadami wynikającymi z rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 stycznia 2012 r. w sprawie ewidencji miejscowości, ulic i adresów.

Nadanie nazw ulicom służy porządkowaniu przestrzeni publicznej, precyzuje lokalizacje dla nieruchomości, zabezpieczenia porządku, bezpieczeństwa, ochrony życia i zdrowia. Osoby posiadające nieruchomości przy tych ulicach będą mogły uzyskać adresy nieruchomości uwzględniające nowe ich nazwy.

Obecnie planowane ciągi komunikacyjne, objęte niniejszą uchwałą, stanowią drogi wewnętrzne bez żadnej nazwy. Po podjęciu uchwały drogi wewnętrzne uzyskają nazwy: ul. Wisławy Szymborskiej, ul. Czesława Miłosza, ul. Leopolda Staffa. Drogi te będą pełnił rolę dróg wewnętrznych do czasu nadania im odpowiedniej kategorii drogi publicznej.

Miasto Chełm jest właścicielem gruntów, po których te drogi przebiegają.

Proponowane nazwy zostały zaopiniowane pozytywnie przez Radę Osiedla Rejowiecka oraz przez Zespół Opiniujący nazewnictwo ulic, placów i innych miejsc publicznych w mieście Chełm.

Nadanie nazw ww. ulic wiąże się z wydatkiem finansowym obciążającym budżet Miasta Chełm, związany z oznakowaniem tabliczkami z nazwami nowych ulic, środki na ten cel zostały zabezpieczone w budżecie miasta na rok 2020.

Przedmiotowe nazwy związane są tematycznie z nazwami istniejącymi na osiedlu Rejowiecka tj.: Jana Kochanowskiego, Stanisława Wyspiańskiego, Cypriana Kamila Norwida, Julian Tuwima.

Wisława Szymborska – ur. 2 VII 1923 r. w Kórniku, w Poznańskim; zm. 1 II 2012r. w Krakowie. Od 1929 r. mieszkała w Krakowie, w latach 1945–1948 studiowała filologię polską i socjologię na Uniwersytecie Jagiellońskim. Debiutowała w marcu 1945 wierszem Szukam słowa, ogłoszonym w dodatku do „Dziennika Polskiego”. W latach 1953-1981 pracowała w krakowskim tygodniku „Życie Literackie”, gdzie prowadziła dział poezji i stałą rubrykę Lektury nadobowiązkowe (wznowioną później na łamach dodatku do „Gazety Wyborczej” – „Gazeta o Książkach”). Wybór tych felietonów opublikowany został kilkakrotnie w formie książkowej.

W. Szymborska wydała 13 tomików wierszy: Dlatego żyjemy, Pytania zadawane sobie Wołanie do Yeti , Sól, Sto pociech, Wszelki wypadek, Wielka liczba, Ludzie na moście, Koniec i początek, Chwila, Dwukropek.

Jej wiersze zostały przetłumaczone na ponad czterdzieści języków. Publikowała także przekłady poezji, głównie z francuskiego i niemieckiego. W 1991 r. Szymborska otrzymała Nagrodę im. Goethego, w 1995 r. została laureatką Nagrody Herdera. W maju 1995 r. Uniwersytet Poznański nadał jej tytuł doktora honoris causa. W 1996 Wisława Szymborska otrzymała nagrodę polskiego PEN Clubu oraz literacką nagrodę Nobla. W 2001 r. została członkiem honorowym American Academy of Arts and Letters. W 2011 r. uhonorowano ją najwyższym odznaczeniem państwowym – Orderem Orła Białego.

Czesław Miłosz (urodzony 30 czerwca 1911 w Szetejniach, obecnie na terenie Republiki Litewskiej – zmarł 14 sierpnia 2004 w Krakowie) poeta, eseista, prozaik, tłumacz, wykładowca, laureat Nagrody Nobla w dziedzinie literatury (1980).

Jeden z najwybitniejszych i najbardziej znanych w świecie poetów polskich. W opinii międzynarodowej krytyki, jak i współczesnych mu pisarzy (np. noblistów: Josifa Brodskiego i Seamusa Heaney), różnorodna twórczość Miłosza to jedno z najbardziej znaczących i fascynujących zjawisk literatury XX i XXI wieku. Był jednym z najbardziej płodnych pisarzy swego

wieku. Tworzył nieprzerwanie od wczesnej młodości do końca życia, przez ponad siedemdziesiąt lat. Uprawiał każdy gatunek literacki (i każdy przekraczał), a także publicystykę, krytykę literacką oraz historię literatury. Jest jednym z najczęściej tłumaczonych, na wszystkie języki, autorów polskich. Sam również przekładał, głównie z języków angielskiego i francuskiego. Jako tłumacz mierzył się z całą tradycją literacką od Szekspira, Eliota, japońskich poetów haiku, po Biblię, tłumaczoną z języków oryginału (greckiego i hebrajskiego). Mieszkał, tworzył i publikował w Wilnie, Warszawie, Krakowie, we Francji i Ameryce. Pisał, poza kilkoma wyjątkami, wyłącznie po polsku, choć blisko czterdzieści lat spędził poza krajem swojego języka. Światowy rozgłos przyniosła mu powieść „Zdobycie władzy” (1953), o instalowaniu komunizmu w Polsce oraz esej „Zniewolony umysł” (1953), książka zaliczana dzisiaj do klasycznych dzieł o systemach totalitarnych i politycznych utopiach.

Leopold Staff - polski poeta, tłumacz i eseista, urodzony 14 września 1878 we Lwowie, zmarł 31 maja 1957 w Skarżysku Kamiennej.

Jeden z najwybitniejszych twórców literatury XX wieku, kojarzony głównie jako przedstawiciel współczesnego klasycyzmu; prekursor poezji codzienności. Bardzo często Leopolda Staffa nazywa się poetą trzech pokoleń, ponieważ zaczął tworzyć w Młodej Polsce, potem pisał w dwudziestoleciu międzywojennym, nie zaprzestał pisania w czasie wojny i okupacji oraz brał czynny udział w życiu literackim pierwszego dziesięciolecia po wojnie.

Jest jednym z najważniejszych poetów minionego stulecia, klasykiem, twórcą wierszy znanych poprzednim pokoleniom i cenionym przez nie. Przeżył dwie wojny światowe, współtworzył polską poezję od początku wieku, w dwudziestoleciu był już autorytetem, a skamandryci uznali go za swojego patrona. II wojnę światową przeżył w Warszawie. Etapy jego twórczości odzwierciedlają historię i przemiany poezji polskiej w dwudziestym wieku. W gronie najwybitniejszych klasyków polskiej poezji obok niego stoją: Miłosz, Iwaszkiewicz i Herbert, którzy czerpali z dokonania poety jak z bijącego wciąż źródła klasycyzmu.

Najważniejsze wiersze: Deszcz jesienny, Kowal, O miłości wroga, Przedśpiew, Curriculum vitae, Wysokie drzewa, Ars poetica, Chciałem już zamknąć dzień.

Dyrektor Departamentu
inż. Radosław Wruck